

ṬĀDH. bei WILS.

तिक्तघातु (तिक्त + घातु) m. *Galle RiġAN.* im ÇKDr.

तिक्तपत्र (तिक्त + पत्र) m. N. einer Pflanze, *Momordica mixta Roxb.*, H. 1190.

तिक्तपर्वन् (तिक्त + पर्वन्) f. (nach MED.) N. verschiedener Pflanzen: *Cocculus cordifolius DC.* und *Hingcha* (हिलमोचो) *repens Roxb.* H. an. 4, 174. MED. n. 233. HĀR. 243. *Panicum Dactylon Lin.* (दूर्वा) ḠĀṬĀDH. = मधुयष्टि H. an. HĀR. = यष्टि MED. = यष्टिमधु ÇKDr. angeblich nach MED. *Liquorice WILS.*

तिक्तपुष्पा (तिक्त + पुष्प) f. *Clypea hernandifolia W. u. A.* (पाठा) RiġAN. im ÇKDr. *Bignonia suaveolens NIGH.* Pr.

तिक्तफल (तिक्त + फल) 1) m. *Strychnos potatorum Lin.* (s. कतक) RiġAN. im ÇKDr. — 2) f. आ N. verschiedener Pflanzen: = यवतिक्ता, = वार्ताकी und = षड्भुजा RiġAN. im ÇKDr.

तिक्तभद्रक (तिक्त + भ०) m. *Trichosanthes dioica Roxb.* (पटोल) ÇĀBDAĀ. im CKDr.

तिक्तमरिच (तिक्त + म०) m. *Strychnos potatorum Lin.* (s. कतक) RiġAN. im CKDr.

तिक्तयवा (तिक्त + यव) f. N. einer Pflanze, = शङ्खिनी NIGH. Pr.

तिक्तरोहिणिका = तिक्तरोहिणी RiġAN. im CKDr.

तिक्तरोहिणी f. = कटुरोहिणी RATNAM. 20. RiġAN. im CKDr. Suçr. 2, 39, 16. 98, 1.

तिक्तवल्ली (तिक्त + व०) f. N. einer Pflanze, *Sansevieria Roxburghiana Schult.*, RATNAM. 32.

तिक्तवीणा (तिक्त + वीण) f. eine Gurkenart, = कटुतुम्बी RiġAN. im ÇKDr.

तिक्तशाक (तिक्त + शाक) m. N. verschiedener Pflanzen: 1) *Capparis trifoliata Roxb.* AK. 2, 4, 2, 5. TRIK. 3, 3, 26. H. an. 4, 15. MED. k. 191. — 2) *Acacia Catechu Willd.* (s. खदिर). — 3) = पन्नमुन्दर (fehlt in den Lexx.) H. an. MED.

तिक्तसार (तिक्त + सार) 1) m. *Acacia Catechu Willd.* (s. खदिर) RATNAM. im ÇKDr. — 2) n. ein best. wohlriechendes Gras (दोधरोहिणिक) RiġAN. im ÇKDr.

तिक्ताध्या (तिक्त + आध्या) f. N. einer Pflanze, = तिक्ततुण्डी RiġAN. im ÇKDr.

तिक्ताङ्गा (तिक्त + अङ्ग) f. eine best. Schlingpflanze, = पातालगरुडी RiġAN. im ÇKDr.

तिक्तामृता (तिक्त + अमृता) f. *Menispermum glabrum NIGH.* Pr.

तिक्तायन (तिक्त + अयन) adj. f. ई v. l. der TS. 1, 2, 12, 1 zu VS. तप्तयन, nach dem Comm. die Schürfe (den Strahl) des Feuers erlangend.

तिग्, तिग्मोति = तिक्, तिक्कोति Dhātup. 27, 19.

तिगल (?) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 258.

तिगित्तं (vgl. तिङ्, तिग्म) adj. scharf, spitz: अग्निर्भस्मैस्तिगित्तिर्ति भवति RV. 1, 143, 5. अग्निध्याय तं तिगित्तेन विध्य 2, 30, 9.

तिग्मं (von तिङ् UNĀDIS. 1, 45. 1) adj. f. आ scharf, spitzig; auch von Strahlen, Flammen, Glanz u. s. w.; heftig, hitzig Nir. 10, 6. AK. 1, 1, 2, 37. H. 1385. अशानि RV. 4, 16, 17. परशु 6, 3. दिव्युत् 5, 86, 3. वज्र 7, 18, 18. आयुध 8, 29, 5. 9, 61, 30. विह्ला 4, 7, 10. कनु 8, 49, 13. प्रङ्ग 9, 87, 7. अनी-

क 4, 23, 7. AV. 4, 27, 7. अतितिग्मदत्तौ (वापौ) BHĀG. P. 5, 2, 8. गदा 3, 18, 19. वाणाः 4, 10, 17. तेजैः शरैः MBh. 6, 3187. शोचिस् RV. 6, 16, 28. AV. 6, 34, 2. तेजस् RV. 6, 13, 19. ज्योतिस् AV. 13, 1, 11. विष् RV. 8, 43, 3. त्यजस् 47, 7. रश्मिभिः R. 4, 44, 26. तिग्मया (glühend) सूर्या लोकमय्या BHĀG. P. 5, 26, 20. तिग्मो विधात्रस्तन्वर् शिशानः AV. 13, 2, 33. अग्ने तिग्मेन दीदहि RV. 8, 43, 26. वि तिग्मेन वृषभेणा पुंरा उभेत् 1, 33, 13 (vgl. NAIḠH. 2, 20 तिग्म = वज्र). नि तिग्ममभ्यंशं सीदङ्कैता म्नावधि 8, 61, 2. वीर्यविषाः — दन्दप्रूकाः MBh. 1, 1199. एमं RV. 6, 3, 4. तोदस् 8, 28, 14. मनस् 10, 61, 3. अज्ञस् ÇĀÑKH. GṆH. 1, 27. मन्यु (Çiva) MBh. 13, 1161. पयतनाः — नरकाः BHĀG. P. 6, 1, 7. वेग आग. 8, 5. गति (असुर) BHĀG. P. 4, 10, 28. — 2) m. N. pr. eines Fürsten VP. 462; vgl. तिग्मात्मन्. — 3) n. Gluth AK. H. — Vgl. तीक्ष्ण.

तिग्मकर (तिग्म + कर Strahl) m. die Sonne TRIK. 3, 3, 378. — Vgl. तिग्मदीधिति, रश्मि, तिग्मोष्ण.

तिग्मकेतु (ति० + केतु) m. N. pr. eines Sohnes der Svarvithi und des Vatsara BHĀG. P. 4, 13, 12.

तिग्मग (तिग्म + ग) adj. hinschiessend: वाणान्पन्नगानिव तिग्मगान् R. 3, 34, 16.

तिग्मैशम्भ (ति० + शम्भ०) adj. scharfes Gebiss habend, von Agni RV. 1, 79, 6. 4, 5, 4. 15, 5. 8, 44, 27.

तिग्मैता (von तिग्म) f. Schärfe ÇĀT. Br. 9, 2, 2, 5.

तिग्मैतेजस् (ति० + ते०) adj. eig. scharfe Schärfe habend d. i. scharfschneidig, scharfspitzig; eindringend, durchdringend; ein ungestümes Wesen habend: शरः R. 4, 7, 21. वायु VS. 1, 24. निर्गति 12, 63. रुद्राः AV. 19, 9, 10. रातसाः MBh. 13, 184. In अस्त्रम् (acc.) — तिग्मतेजसम् आग. 7, 20 ist entweder अस्त्र als m. wie HARIV. 10703 aufzufassen oder eine Form तेजस anzunehmen.

तिग्मदीधिति (ति० + दी०) m. die Sonne VARĀH. BRH. 11, 17. — Vgl. तिग्मकर.

तिग्मैमृष्टि (ति० + मृ०) adj. scharfsackig, von Agni RV. 4, 3, 3.

तिग्मरश्मि (ति० + र०) m. die Sonne VARĀH. BRH. 22 (21), 3. — Vgl. तिग्मकर.

तिग्मरूच (ति० + रूच) SIDDH. K. zu P. 6, 3, 116. adj. heiss; glänzend; m. die Sonne WILS.

तिग्मैवल् (von तिग्म) adj. das Wort तिग्म enthaltend ÇĀT. Br. 9, 2, 2, 5.

तिग्मैशृङ्ग (ति० + शृ०) adj. spitze Hörner habend: वंसग RV. 6, 16, 39. 7, 19, 1. 10, 28, 2 u. s. w. AV. 13, 1, 25. TBR. 3, 1, 1, 13.

तिग्मैशोचिस् (ति० + शो०) adj. scharfstrahlend, von Agni RV. 1, 79, 10.

तिग्मैकृति (ति० + कृ०) adj. scharfes Geschoss führend RV. 4, 4, 4. 6, 74, 4. scharfes Geschoss bildend, von den Hörnern Agni's AV. 8, 3, 25.

तिग्मोष्ण (तिग्म + अंशु) 1) adj. scharfe Strahlend habend. — 2) m. Bein. a) der Sonne HALĀJ. im ÇKDr. MBh. 1, 420. 3, 16977. 16981. 13, 1014. N. 24, 28. SÜRJAS. 3, 10. KATHĪS. 20, 85. Git. 3, 17. — b) des Feuers MBh. 1, 8421. — c) Çiva's Çiv.

तिग्मात्मन् (तिग्म + आत्मन्) m. N. pr. eines Fürsten (= तिग्म VP.) MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 40, b, 18. 19.

तिग्मैनीक (तिग्म + अनीक) adj. scharfe Spitzen habend RV. 1, 95, 2.

तिग्मायुध (तिग्म + आयुध) adj. scharfe Waffen führend, — bildend;